

Żniwa – biogramy realizatorów:

Igor Gorzkowski – reżyser i dramaturg, współzałożyciel Studia Teatralnego Koło w Warszawie niezależnego teatru działającego w Warszawie od 1988 roku, w którym zrealizował większość swoich przedstawień. Od 2011 roku pełni funkcję zastępcy dyrektora do spraw artystycznych w Teatrze Ochoty w Warszawie. Autorski teatr Gorzkowskiego ma formę kameralną zakładającą niemal intymny kontakt między aktorem a widzem. Jest to teatr oszczędny, oczyszczony z inscenizacyjnych fajerwerków. Reżyser wraz ze swoim zespołem wypracował autorską metodę pracy inspirowaną rosyjską tradycją teatralną.

Reżyserował w teatrach instytucjonalnych: *Polowanie na losia* Michała Walczaka (2009) w Teatrze Narodowym, *Wariata i Zakonnicę* Witkacego (2013) oraz *Rewizora* Mikołaja Gogola (2014) w warszawskim Teatrze Powszechnym, *Zaćmienie* wg Antoniego Czechowa (2013), *Dobry wojak* Szwejk wg J. Haska w Teatrze Zagłębia w Sosnowcu. W 2010 roku debiutował w teatrze operowym reżyserując O Genowefie R. Schumanna w Teatrze Wielkim w Poznaniu. Dwukrotnie nominowany do prestiżowej nagrody teatralnej Feliksy Warszawskiej za reżyserię spektakli *Starucha* wg opowiadań Daniła Charmsa (2011) i *Burza* Williama Szekspira (2012). W 2013 r. otrzymał Grand Prix na Festiwalu Dwa Teatry za debiutanckie słuchowisko wg *Mewy* Borisa Akunina, Główną nagrodę za reżyserię na festiwalu Dwa Teatry 2016 za słuchowisko wg *Wampira* Wojciecha Tomczyka. Gorzkowski realizuje także spektakle korzystając ze swoich własnych scenariuszy: *Taksówka* (2005), *Ukryj mnie w gałęziach drzew* (2008), *Kalino, malino, czerwona jagodo* (2012), *Tajemniczy klient* (2014), *33 powieści, które każdy powinien znać* (2015). Chętnie sięga również po teksty, które nie są dedykowane teatrowi. Zrealizował kilka uznanych spektakli wg własnych teatralnych adaptacji, między innymi: *Spacerowicz* wg Roberta Walsera (2007), *Żółta strzala* wg W. Pielewina (2008), *Trip 71* wg Huntera Stocktona Thompsona (2009), *Starucha* wg Daniła Charmsa (2011), *Idiota* wg Fiodora Dostojewskiego (2014), *W starych dekoracjach* wg Różewicza (2015).

Iwona Pasińska – choreografka, dramaturg ruchu, teatrolog, współzałożycielka Fundacji Movements Factory. Absolwentka Państwowej Szkoły Baletowej im. Feliksa Parnella w Łodzi, ukończyła filologię polską ze specjalizacją teatrologiczną na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu, gdzie w Katedrze Dramatu i Teatru obroniła doktorat z obszaru doświadczenia ciała w teatrze współczesnym z perspektywy teatru tańca; badaczka ruchu i ekspresji ciała w przestrzeniach performatywnych.

Od 1989 roku związana była z Polskim Teatrem Tańca – Baletem Poznańskim, a w 1997 została jego pierwszą solistką. W 1998 roku została laureatką Medalu Leona Wójcikowskiego dla najwybitniejszego tancerza młodego pokolenia. W PTT tańczyła główne lub solowe role w choreografiach m. in.: Ewy Wycichowskiej (*Niebezpieczne związki*, *Daina*, *Trans... Nieprawdziwe zdarzenie progresywne*, *Carpe Diem*, *Wiosna – Effatha*), Jacka Przybyłowicza (*Naszyjnik gołębic*, *Barocco*), Rafała Dziemidoka (*Medea*), Magdaleny Reiter (*36,5°*), Matsa Eka (*Pół dnia Północy*), Yossi Berga (*Wo-man w pomidorach*), Birgit Cullberg (*Romeo i Julia*), Virpi Pahkinen (*Zefirum*), Susanne Jaresand (*En face*), Thierry'ego Vergera (*Lato*), Greya Veredona (*Sługa dwóch panów*), Jerzego Makarowskiego (*Carmen*). Z Polskim Teatrem Tańca była związana do 2008 roku.

Od 2002 roku zajmuje się kompozycją ruchu, dramaturgią ekspresji ciała oraz choreografią. Jej zainteresowania scaliły trzy premiery w Atelier Polskiego Teatru Tańca: *Gra I. Czas*, *Moment:gra* (dwójka), *Gramyx3* oraz współpraca z Teatrem im. St. I. Witkiewicza w Zakopanem. Wspólnie z producentem i animatorem kultury Marcinem Maćkiewiczem w

2008 roku założyła kolektyw Movements Factory, z którym zrealizowała projekty: Pustynia pary (Archipelag Malta 2008), z Czesławem Mozilem *Gramy 4 U* (w ramach *madeinpoznán.doc*, 2009), czy w przestrzeni publicznej – *Saligia. 7 grzechów miejskich* (Festiwal Malta – blok Nowe Sytuacje, 2009). W 2010 roku razem z Movements Factory przygotowała dwa spektakle: *Trop: Dance as Art* (premiera w Teatrze Wielkim w Poznaniu) – spektakl wyróżniony przez miesięcznik „Teatr” za najciekawsze wydarzenie w obszarze teatrów tańca w 2010 roku oraz *BodyLand* (powstały na zaproszenie Teatru 8 Dnia w ramach projektu *Drugie miasto*). Jako choreografka lub dramaturg ruchu od 2010 roku stale współpracuje z teatrami dramatycznymi, operowymi oraz alternatywnymi, wśród których są m.in.: Teatr Wielki w Poznaniu (tu także reżyseria *Piotruś i wilki*), Teatr Wybrzeże, Teatr Współczesny w Szczecinie, Teatr Ochoty w Warszawie, Teatr Powszechny w Warszawie, Opera Nova w Bydgoszczy, Teatr Lubuski w Zielonej Górze, Teatr Modrzejewskiej w Legnicy. W teatrze dramatycznym pracowała m.in. z Marcinem Liberem (*Makbet, III Furie, Aleksandra. Rzecz o Piłsudskim*), Piotrem Kruszczyńskim (*Wszystko, co chcielibyście powiedzieć po śmierci ojca, ale boicie się odezwać, Człowiek z Bogiem w szafie*), Igorem Gorzkowskim (*Burza, Starucha, Zaćmienie, Wariat i zakonnica, Kalino malino czerwona jagodo*), Bartoszem Frąckowiakiem (*Ksiądz H., czyli Anioły w Amsterdamie*). Jej spotkanie z operą zaowocowało współpracą z takimi reżyserami jak: Natalia Babińska (*Halka, Demetrio*), Ignacio Garcia (*Hamlet*), Michał Znaniecki (*Bal maskowy, Mandragora*), Monika Dobrowlańska (*Ophelia*), Piotr Bogusław Jędrzejczak (*Św. Franciszek i wilk z Gubio*). Zagrała również w spektaklach dramatycznych m.in. Piotra Kruszczyńskiego (*Histericon*, Teatr Polski, Poznań), Macieja Prusa (*Dziady*, Teatr Polski, Poznań), Andrzeja Dziuka (*Szekspir... albo co chceta*), Jana Szurmieja (*Krwawe gody*). Była także asystentką Claudii Castellucci z Societas Raffaello Sanzio przy spektaklu *Święto wiosny*.

W 2011 roku była współautorką opracowania koncepcji ceremonii przedmeczowych dla Euro 2012/UEFA. W 2012 roku przygotowała choreografię do Poznańskich Ceremonii Przedmeczowych Euro 2012. Jej zainteresowania, skoncentrowane na ekspresji ciała oraz przebiegach ruchowych tworzą obszary, w których ważne są dla niej spotkania z wykonawcami również spoza profesjonalnego świata tańca oraz teatru. Autorska realizacja z 2013 roku *Święto wiosny <6,6/66>*, powstała w ramach rezydencji artystycznych w Laboratorium CK Zamek w Poznaniu, zakładała uruchomienie kreatywnych bodźców w uczestnikach w obszarze trzech pól: ekspresji ciała, ekspresji głosu oraz wizualizacji. Projekt skierowany był do amatorów (seniorów +66 oraz juniorów -6), a jego pośrednim celem było opracowanie metod uwalniających twórczy potencjał w osobach bez artystycznego doświadczenia. Kontynuacją projektu było kolejne interdyscyplinarne przedsięwzięcie Movements Factory, tym razem o charakterze paraoperowym: *Upadły anioły*. Premiera spektaklu, którym kończył się cykl warsztatów i prób, odbyła się na scenie Wielkiej CK Zamku w Poznaniu w 2014 roku.

W 2015 roku powołała do życia Movements Factory Foundation.

Od 1 września 2016 pełni funkcję dyrektora Polskiego Teatru Tańca.

Adam Strug – śpiewak i instrumentalista, autor piosenek, kompozytor muzyki teatralnej i filmowej, etnomuzykolog, scenarzysta filmów dokumentalnych. Pomysłodawca zespołu śpiewaczego „Monodia Polska”, praktykującego polskie pieśni przekazywane w tradycji ustnej. Lider muzycznej kompanii wykonującej jego autorskie piosenki. Utwory Struga wykonują także inni wokaliści: Stanisław Soyka, Mieczysław Szcześniak, Wojciech Waglewski. Jest popularyzatorem pieśni polskich przekazywanych od pokoleń wyłącznie w tradycji ustnej, a wykonywanych w skalach wcześniejszych, niż powszechnie dziś używana skala dur-moll. Jest bodaj jedynym w Polsce wokalistą operującym z równą biegłością strojem klawiaturowym i nierównomiernie temperowanym. Jest także współtwórcą powstałego w 1992 roku środowiska adeptów polskiej muzyki tradycyjnej *in crudo*. Etnomuzykologiczne nagrania Adama Struga archiwizowane są przez Polskie Radio i Instytut Sztuki PAN. Poza polską, zajmuje się też badaniem i popularyzacją muzyki bliskowschodniej.

www.adamstrug.pl

www.monodiapolska.pl

Adrana Cygankiewicz – tancerka. Od ukończenia Państwowej Szkoły Baletowej w Poznaniu (1989) jest związana z Polskim Teatrem Tańca, w którym przez wiele lat była I solistką. Tańczyła w choreografiach Conrada Drzewieckiego, Birgit Cullberg, Dominią Bagouet, Ewy Wycichowskiej, Ohada Naharina, Karine Saporta, Marie BrolinTani, Yossi Berga, Virpi Pahkinen, Jacka Przybyłowicza i Jo Strömghena.

Jest absolwentką Wydziału Projektowania Kostiumu i Scenografii Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Jako autorka kostiumów współpracowała m.in. z Ewą Wycichowską (*Wiosna – Effatha*, *Komeda – Sextet*, *Spotkania w dwóch niespełnionych aktach*), Jackiem Przybyłowiczem (*Naszyjnik gołębic*, *Barocco*, *Jesień – Nuembir*), Susanne Jaresand (*En face*), Pauliną Wycichowską (*of(F) love*, *Ad Hoc*) i Takako Matsuda (*Tysiąc kolorów*).